

Kilka uwag o Modlitwie Pańskiej

A wy tak się módlcie – Mat. 6:9.

„Ojciec nasz, któryś jest w niebie, święć się imię twoje”. Nasz Pan Jezus zwraca naszą uwagę przede wszystkim na okoliczność, że Bóg jest we wszystkim na pierwszym miejscu. Pierwsze przykazanie jakie było dane Mojżeszowi, brzmi: „Nie będziesz miał innych bogów przede mną” (2 Moj. 20:3,1). Apostoł Paweł nawołuje: „wszystko czyńcie na chwałę Bożą” (1 Kor. 10:31). Gdy św. Jan upadł na twarz aby oddać hołd aniołowi, który objawił mu rzeczy ukryte, anioł ten powiedział: „Nie czyń tego! (...) Bogu oddaj pokłon!” (Obj. 22:8-9).

„Przyjdź Królestwo twoje, bądź wola twoja, jak w niebie, tak i na ziemi”. Z utęsknieniem wyczekujemy nastania niebieskich rządów, kiedy naprawione zostaną wszystkie ziemskie sprawy. Czy zastanawialiśmy się jednak, czy Jezus mówi w tym miejscu o swym tysiącletnim Królestwie, czy może o Królestwie wiecznym jakie nastanie wówczas, gdy Chrystus przekaze władze samemu Bogu? Czas tysiącletniego Królestwa chrystusowego będzie wielką lekcją dla ludzkości, kiedy będzie ona korygować swe postępowanie i powracać do doskonałości utraconej w Edenie. Dopiero gdy ta nauka zostanie zakończona, a doskonały świat ludzkości przejdzie próbę ze strony Szatana w czasie „krótkiego czasu”, Boża wola będzie realizowana na ziemi tak, jak to już teraz jest czynione w niebie (1 Kor. 15:24-28). „Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj”. To jest jedyne „daj nam” w Modlitwie Pańskiej. W ten sposób mamy zdać sobie sprawę z naszej zależności od niebieskiego Ojca. Czy jednak mamy prosić o chleb, który ginie? Czy może o chleb duchowy, słowo Boże, jak manna z nieba która żywiła cielesny Izrael? Z pewnością mamy prosić o oba – o wszystko, czego potrzebujemy w naszej codziennej wędrówce za Panem.

„I odpuść nam nasze winy, jak i my odpuszczamy naszym winowajcom”. Biorąc pod uwagę bardziej staranne przekłady takie jak RV, ASV, NASB, ESV st-

wierdzić należy, że nie obiecujemy przebaczenia innym pod warunkiem, że Bóg przebaczy nam. Mamy obowiązek zademonstrować naszą szczerość: powinniśmy najpierw przebaczyć innym, a następnie prosić Boga o przebaczenie naszych przewinień.

„I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego”. Greckie słowo przetłumaczone jako „zły” to „poneros”; oznacza ono nie tyle kogoś, kto popełnia złe uczynki, lecz kto nakłania do tego innych, samemu pozostając z tyłu.

W późniejszym okresie skrybowie dodali słowa „Albowiem twoje jest Królestwo i moc, i chwała na wieki wieków. Amen.” W IV wieku naszej ery pojawiła się kontrowersja co do kwestii, czy Rzym jest królestwem Chrystusa. Wskazane słowa prawdopodobnie zostały dodane właśnie w tym okresie, chociaż żaden ze znanych manuskryptów z okresu przed V wiekiem ich nie zawiera^[1]. Sformułowanie to przybiera również wiele różnych postaci. Co więcej, nie wydaje się konsekwentne zanoszenie prośb „przyjdź królestwo Twoje” i jednocześnie „twoje jest Królestwo”.

Przypisy:

[1]Komitet redakcyjny Zjednoczonych Towarzystw Biblijnych Greckiego Nowego Testamentu był jednomyślny stwierdzając, że „brak jakichkolwiek dopisków we wczesnych i ważnych [manuskryptach] (...) sugeruje, że dopisek ten, zwykle przybierający trójczłonową postać, został skomponowany (prawdopodobnie na podstawie 1 Kron. 29:11-13) w celu zaadoptowania Modlitwy do celów liturgicznych w pierwotnym kościele. Późniejsi skrybowie dodawali „Ojca i Syna i Ducha Świętego” [po słowie 'chwała']”, Bruce M. Metzger, A Textual Commentary on the Greek New Testament, Second Edition; United Bible Societies, 1994.

Redakcja